Γιατί δημοτική; (Γεώργιος Ρούντας, Δικηγόρος)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 15 Μαρτίου, 2018

Συχνὰ τὰ τελευταῖα χρόνια γίνεται λόγος γιὰ **τὴ σημασία τῆς χρήσης τῆς δημοτικῆς στὴ Θεία Λατρεία καὶ στὶς ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας**. Ὑποστηρίζουν μερικοὶ πὼς ἡ χρήση τῆς δημοτικῆς ἔχει νὰ προσφέρει πολλὰ θετικὰ ἀποτελέσματα στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῶν πιστῶν. Θεωροῦν πὼς μὲ τὴ μετάφραση καὶ τὴ χρήση αὐτῆς τῆς γλώσσας οἱ πιστοὶ θὰ κατανοοῦν τὰ Θεῖα νοήματα περισσότερο μὲ ἀποτέλεσμα ἡ προσευχὴ καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν πιστῶν στὴ Θεία Λατρεία νὰ εἶναι πιὸ ἐνεργή. Αὐτὸ κατὰ τὴν ἄποψή τους εἶναι ἕνα καλὸ κίνητρο γιὰ τὴν “ἐπαναφορὰ” ὁρισμένων ἰδίως νέων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν συμμετέχουν στὰ μυστήρια τῆς ἐκκλησίας ἐξαιτίας τῆς δυσκολίας τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσας.

Σήμερα ὅμως τὸν 21ο αἰώνα, ὅπου ἡ τεχνολογία βρίσκεται στὴν ἀκμή της, χιλιάδες βιβλία καὶ θεολόγοι εἶναι στὴ διάθεση τοῦ κοινοῦ, ὥστε νὰ λύνονται οἱ ὅποιες ἀπορίες σχετικὰ μὲ τὴν κατανόηση τῶν νοημάτων τῶν Ἁγίων Γραφῶν, εἶναι ἐπιτακτικὴ ἡ χρήση τῆς δημοτικῆς στὴ θέση τῆς ἀρχαίας γλώσσας; Αὐτὸ εἶναι ἄραγε τὸ μεῖζον θέμα; Αὐτὸ εἶναι ποὺ κρατᾶ μακριὰ ἀπὸ τὰ μυστήρια τῆς ἐκκλησίας μεγάλη μερίδα νέων ἀνθρώπων; Μᾶλλον ὄχι! Αὐτὸ ποὺ χρειάζεται ὥστε οἱ νέοι νὰ ἔχουν ἐνεργὴ συμμετοχὴ στὴ ζωὴ τῆς ἐκκλησίας εἶναι **τὸ παράδειγμα**.

Ἀπὸ ἐκεῖ ξεκινοῦν ὅλα. Σήμερα οἱ νέοι εἶναι ἔξυπνοι καὶ μὲ πάρα πολλὲς προοπτικὲς καὶ δυνατότητες νὰ δημιουργήσουν καὶ νὰ προκόψουν πνευματικά. Αὐτὸ ποὺ τοὺς λείπει εἶναι τὸ καλὸ παράδειγμα καὶ ἡ ὀρθόδοξη ζωὴ μέσα ἀπὸ τὸ βίωμα, τὶς πράξεις, τὰ ἔργα ποὺ εἶναι ἀπόδειξις πίστεως χωρὶς μεγαλόστομες στεῖρες ρητορεῖες, ψευτομεταρρυθμίσεις ἢ νεωτερισμοὺς δυτικοῦ τύπου. Κι **ἂν ἡ χρήση τῆς ἀρχαίας γλώσσας ἦταν ἕνα σοβαρὸ θέμα ποὺ δημιουργοῦσε προβλήματα, γιὰ ποιὸ λόγο κανεὶς ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Πατέρες στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων καὶ τοὺς σύγχρονους Ἁγίους δὲν ἀνέφερε τὴν ἐπίλυση αὐτοῦ του θέματος;** Ἰδίως ὅταν γνωρίζουμε τὶς ἀντικειμενικὲς δυσκολίες τῶν προηγούμενων αἰώνων (μεγάλο ποσοστὸ ἀναλφαβητισμοῦ, ἀπουσία τυπογραφίας –ἔλλειψη βιβλίων) γιατί κανείς τους δὲν ἔκανε κάποια εἰσήγηση γιὰ νὰ γίνει αὐτὴ ἡ μεταρρύθμιση; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἁπλή. Διότι δὲν εἶναι ἡ γλώσσα ποὺ βοηθάει τὸν πιστὸ ἄνθρωπο νὰ προκόψει πνευματικά. Δὲν εἶναι ἡ γλώσσα ποὺ θὰ τὸν βοηθήσει νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὰ πάθη του, ἄλλα εἶναι τὰ μέσα (νηστεία, προσευχή, ταπείνωση...). Τόσοι Ἅγιοι, Μάρτυρες, Ὁμολογητὲς ἀναδείχθηκαν στὴν πάροδο τόσων αἰώνων. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς δὲν εἶχαν τὴ βασικὴ ἢ καὶ καθόλου μόρφωση, ὅμως μὲ τὴν πίστη τους στὸν Τριαδικὸ Θεό, τὴν ταπείνωσή τους καὶ τὴ συμμετοχὴ στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας ἁγίασαν καὶ τώρα μᾶς βοηθοῦν σκανδαλωδῶς πολλὲς φορὲς καὶ πρεσβεύουν γιὰ τὴ σωτηρία μας

ἀπὸ ἐκεῖ ψηλά!

Τὸ θέμα εἶναι πῶς θὰ μπορούσαμε ἐμεῖς ὡς Ἔθνος νὰ ἐκτιμήσουμε τὴ γλώσσα μας, νὰ ἀξιοποιήσουμε καὶ νὰ διατηρήσουμε τὴν τεράστια κληρονομιὰ γιὰ τὶς ἑπόμενες γενεές. Τὴ γλώσσα ποὺ διδάσκεται σὲ πολλὰ ξένα πανεπιστήμια παγκοσμίως, τὴ γλώσσα ποὺ πολλοὶ ξένοι μελετητὲς μαθαίνουν μὲ λαχτάρα. Τὴ γλώσσα ποὺ γράφτηκε ὁ Θεῖος Λόγος! Τὴ γλώσσα ποὺ ἀποδίδει τέλεια τὰ νοήματα τῶν Γραφῶν.

Ἂς ἐκτιμήσουμε ἐμπράκτως αὐτὸν τὸν θησαυρό, τὴ γλώσσα τῶν προγόνων μας. Ἂς ἀγωνιστοῦμε καθένας ἀτομικὰ νὰ γνωρίσουμε, νὰ κατανοήσουμε τὴν εὐλογημένη γλώσσα μας κι ἂς ἀναγνωρίσουμε ὅλα ὅσα πλούσια ἔχει προσφέρει στὴν ἱστορία αὐτοῦ τοῦ Ἔθνους.

(Πηγή: enromiosini.gr*)*